

Цѣлъ день ходя и се моля,
На вси врата се запирамъ,
Но за жалость — зла неволя,
Нигдѣ подслонъ не намирамъ. . .

Н. Ив. Костовъ.

Кжщичка на дърво

Моя татко е живѣлъ въ Америка. Чудни работи ни разправя вечеръ за тамъ. Най-чудно ми се вижда, когато ми показа картинката на която е нариусвано, какъ американцитѣ си пра-

вятъ кжщи по дърветата въ тѣхнитѣ градини, между зеленитѣ разлисени кло-ни. Въ тѣхъ хората не живѣяли постоянно, но само въ пролѣтнитѣ и лѣтни сезони. Вечеръ, слѣдъ дневната умора и горѣщина, качватъ се въ тѣзи въздушни кж-

щички да подишатъ чистъ, прохладенъ въздухъ.

